
AHKAF SURESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Kovulmuş ve taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla,

(Ahkaf 46/1)

حَم

HA! MİM!

(Ahkaf 46/2)

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

Bu Kitap, üstün olan ve doğru kararlar veren Allah tarafından indirilmiştir.

(Ahkaf 46/3)

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا

أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ

Gökleri, yeri ve bu ikisinin arasında olanları başka değil; belli bir ömrü olan gerçek varlıklar olarak yarattık. Ayetleri görmezlikten gelen kâfirler, yapılan uyarılardan yüz çevirenlerdir.

(Rum 30/8)

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ

Onlar içten içe hiç düşünmediler mi; Allah gökleri ve yeri başka şekilde değil, sadece gerçek ve belli bir ömrü olan varlıklar olarak yaratmıştır. İnsanların çoğu Rableriyle yüzleşmeyi göz ardı ederler.

(Duhan 44/38)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ

Gökleri, yeri ve aralarında olanları, oyun olsun diye yaratmadık.

(Duhan 44/39)

مَا خَلَقْنَا هُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Biz bütün bunları ciddi bir kararla yarattık ama onların çoğu bunu bilmezler.

(Casiye 45/22)

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Allah, gökleri ve yeri gerçek varlıklar olarak ve herkese çalışmasının karşılığının verileceği imtihan sebebi olsun diye yarattı. Kimseye de haksızlık yapılmaz.

(Ahkaf 46/4)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي

السَّمَوَاتِ إِنِّي نُوِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَنَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

De ki: “Allah ile aranızda koyarak çağrıda bulduklarınızın ne olduklarına baksanıza! Gösterin bana, yeryüzünde neyi yaratmışlar? Yoksa göklerde bir payları mı var? Söyledikleriniz içinize yatıyorsa bu konuda bana, daha önce gelmiş bir kitap veya bir bilgi kıvrıntısı getirin.”

(Nahl 16/20)

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

Allah ile aralarına koyarak yardıma çağırduklarının hiçbiri bir şey yaratamaz. Zaten kendileri yaratılmış durumdadırlar.

(Nahl 16/21)

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

Onlar birer ölüdür, diri değildirler. Ne zaman diriltileceklerinin de farkında olmazlar.

(Hac 22/73)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ

Ey insanlar! Size bir örnek veriliyor; iyi dinleyin. Allah ile aranızda koyduklarınız bir araya gelseler bir sinek bile yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapsa geri alamazlar. İsteyen de acizdir, istenen de.

(Furkan 25/2)

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا

Göklerin ve yerin hâkimiyeti onun elindedir; ne bir çocuk edinmiştir, ne de hâkimiyette ortağı vardır. O, her şeyi yaratmış ve her şeye bir ölçü koymuştur.

(Furkan 25/3)

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا

Durum böyle iken Allah ile aralarına koydukları ilahlara tutundular. O ilahlar bir şey yaratamazlar, çünkü kendileri yaratılmıştır. Kendilerine zarar vermeye veya yarar sağlamaya bile güçleri yetmez. Onlar; ölüm, hayat ve tekrar diriltme konusunda da bir yetki sahibi değildirler.

(Fatır 35/40)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا

De ki: "Allah ile ortak sayarak araya koyup yardım istediklerinize baktınız mı? Gösterin bana; onlar yerin hangi parçasını yaratmışlar. Yoksa göklerde bir ortaklıkları mı var? Ya da onlara bir yazı verdik de onu belge olarak mı kullanıyorlar? Hayır; o zalimlerden biri diğerine sadece aldatıcı vaatte bulunur."

(Ahkaf 46/5)

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ

دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ

Allah ile arasına koyarak, kıyamet gününe kadar cevap veremeyecek kimselere çağrıda bulunandan daha sapık kimdir? Bunlar, onların çağrısının farkında olmazlar.

(Hac 22/12)

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

Allah ile araya, kendisine zarar vermeyecek ve bir yararı da olmayacak şeyi koyarak yardıma çağırır. İşte bu, pek derin bir sapıklıktır.

(Fatır 35/14)

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ
بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

Onları çağırırsanız, çağrınızı işitmezler; işitseler cevap veremezler: Kıyamet gününde de sizin onları ortak saymanızı örtbas ederler. Kimse sana bunları, her şeyin içyüzünü bilen Allah gibi haber vermez.

(Yunus 10/28)

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائِكُمْ فَرَيْلْنَا بَيْنَهُمْ
وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ

Onların hepsini topladığımız gün Allah'a ortak uyduranlara: "Sizler ve ortak saydıklarınız! Olduğunuz yerde kalın!" diyeceğiz, sonra da aralarını ayıracağız. Ortak saydıkları diyecekler ki: "Siz sadece bize kul olmuyordunuz ki!"

(Yunus 10/29)

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ

"Aramızda şahit olarak Allah yeter. Bize kulluk ettiğinizi, gerçekten fark edememiştik."

(Ahkaf 46/6)

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

İnsanların bir araya getirildikleri gün bunlar onlara düşman olacaklar ve yaptıkları kulluğu kabul etmeyeceklerdir.

(Meryem 19/81)

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا

Kendileri için bir şeref ve itibar kaynağı olsunlar diye Allah ile aralarına ilahlar koydular.

(Meryem 19/82)

كَأَنَّ سَيُكَفِّرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

Öyle bir şey asla olamaz! Onlar, bunların yaptıkları kulluğu kabul etmeyecek ve karşılarında yer alacaklardır.

(Kasas 28/62)

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

Allah onlara şöyle seslenecektir: “Bana eş olarak kurguladıklarınız nerede?”.

(Kasas 28/63)

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ

Cezayı hak edenler diyecekler ki: “Rabbimiz! Bunlar, hayallere daldırdığımız kimselerdir; tıpkı bizim daldığımız gibi daldırdık. Onlardan ilişkimizi kesip sana yöneldik. Zaten kulluk ettikleri yalnız biz değildik.”

(Ahkaf 46/7)

وَإِذَا تَنَلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

Onlara birbirini açıklayan ayetlerimiz okununca, kendilerine gelen gerçekleri görmek istemeyenler şöyle derler: “Bu apaçık büyüdür!”

(Yunus 10/76)

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ

Bizim katımızdan olduğu belli olan o gerçek onlara gelince: “Bu apaçık bir sihir!” dediler.

(Sebe 34/43)

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ
أَبَاؤَكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ

Onlara açık ayetlerimiz okunduğunda: "Bu adam sizi, babalarınızın kulluk ettiği şeyden uzaklaştırmak istiyor." derler ve şunu eklerlerdi: "Bu Kitap, uydurulmuş bir saçmalıktan başkası değildir.". Onlara gelen gerçeklere kendini kapatanlar da şöyle derlerdi: "Bu, açık bir sihirden başka bir şey değil."

(Sebe 34/44)

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ

Oysa senden önce onlara, ne ders alacakları kitaplar vermiş, ne de uyarıcı bir elçi göndermiştik.

(Enam 6/7)

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
مُبِينٌ

Sana kâğıda yazılı bir kitabı parça parça indirsek, ellerine dahi alsalar, onu görmezlikten gelenler kesinlikle şöyle diyeceklerdir: "Bu açık bir büyüden başka bir şey değildir."

(Ahkaf 46/8)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ
فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Yoksa: "Onu kendisi uydurup Allah'a mal etti." mi diyorlar? De ki: "Uydurup Allah'a mal ettiysem beni hiç bir şekilde onun elinden kurtaramazsınız. Allah yaptığımız dedikoduları çok iyi bilir. Sizinle benim aramda Allah'ın şahitliği yeter. O çok bağışlar, ikramı boldur."

(Furkan 25/4)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا
وَزُورًا

Kendilerini doğrulara kapatanlar, "Bu sadece, Muhammed'in uydurup Allah'a mal ettiği şeydir. Başka bir ekip de ona yardım ediyor." dediler. Böylece yanlışa ve yalana saptılar.

(Yunus 10/37)

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ
الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu Kur'an, başkası tarafından uydurulup Allah'a mal edilmiş değildir. Aksine önceki kitapları kendinde olanla doğrulayan, o Kitapları açıklayan, içinde şüpheye yer olmayan ve varlıkların Rabbi tarafından indirilmiş olan kitaptır.

(Hakka 69/44)

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ

Muhammed, Bize karşı bir takım sözler uydursaydı,

(Hakka 69/45)

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ

Onu kısı kıvrak yakalar,

(Hakka 69/46)

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

Şah damarını koparırdık.

(Hakka 69/47)

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

İçinizden hiç biri de bunun önüne geçemezdi.

(Ahkaf 46/9)

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ

وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ

De ki: “Elçilerin içinde yenilikçi biri değilim. Bana da size de ne yapılacağını bilmem. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Ben sadece doğruları açıklayan bir uyarıcıyım; o kadar.”

(Enam 6/50)

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبَعِ إِلَّا
مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

De ki “Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum. Gizli bilgileri de bilmem. Size, ben bir meleğim de demiyorum. Bana ne vahyedilirse ben ona uyarım.” De ki “Gören ile görmeyen bir olur mu? Hiç düşünmez misiniz?”

(Ankebut 29/50)

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

“Ona Rabbinden mucizeler indirilseydi ya!” derler. De ki: “Mucizeler sadece Allah katındadır. Ben açıkça uyarıda bulunan bir kişiyim; o kadar.”

(Ahkaf 46/10)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ

فَأَمَنَ وَاسْتَكْبَرَ تَتَمِّمُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

De ki: “Bu Allah katından ise; üstelik İsrailoğulları’ndan güvendiğiniz bir kişi de ellerindeki dengi olduğuna şahitlik edip ona inandığı halde hâlâ büyüklenip üstünü örtüyorsanız, sonunuzu nasıl görüyorsunuz?” Şurası bir gerçek ki Allah, yanlışlar içinde olan bir topluluğu yola getirmez.”

(Bakara 2/99)

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

Sana, birbirini açıklayan âyetler indirdik. Yoldan çıkmışlar dışında hiç kimse onları görmezlik edemez.

(Bakara 2/100)

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Bunlar ne zaman bir anlaşma yapsalar, içlerinden birtakımı, yükümlülüklerini üstünden atar; değil mi? Aslında bunların çoğu inanıp güvenmezler.

(Şuara 26/192)

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

O Kur’ân, elbette âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.

(Şuara 26/193)

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

Onu güvenilir Ruh indirmiştir.

(Şuara 26/194)

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ

Senin kalbine indirmiştir ki, uyarıcılardan olasın.

(Şuara 26/195)

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ

Apaçık Arap diliyledir.

(Şuara 26/196)

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ

Kur'ân, elbette öncekilerin zebûrlarında da vardı.

(Şuara 26/197)

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ

İsrailoğulları bilginlerinin bunu bilmesi, onlar için bir belge değil midir?

(Ahkaf 46/11)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهَا وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ

فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ

Ayetleri görmezlikten gelen kâfirler, bu kitaba inananlarla ilgili olarak şöyle derler: “İyi bir şey olsaydı onlardan önce ona biz inanırdık!” Onunla yola gelmeyi istemediklerinden “Bu eski bir yalan!” diyeceklerdir.

(Bakara 2/13)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمَنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ
وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ

Onlara: “Allah’a, diğer insanların güvendiği gibi güvenin.” denince: “O akılsızların güvendiği gibi mi güveneceğiz?” derler. Dikkat edin, asıl akılsızlar onlardır ama bilmezler.

(Bakara 2/137)

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Onlar da sizin inandığınız gibi inansalar, yola gelmiş olurlar. Yüz çevirirlerse, tam bir parçalanma içine girerler.
Onlara karşı Allah sana yetecektir. Dinleyen ve bilen O'dur.

(Ahkaf 46/12)

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنذِرَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِلْمُحْسِنِينَ

Ondan önce Musa'nın kitabı vardı; hem bir rehber hem de Allah'ın ikramıydı. Onu tasdik eden
bu kitap da Arap diliyle indirilmiştir ki zalimleri uyarısın ve güzel davrananlar için de bir müjde
olsun.

(Hud 11/17)

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً
أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

Bunlar, Rabbinin açık belgesine uyanlar gibi olurlar mı? O belgeyi Rabbinden bir şahit okur, ondan önce de bir
öncü ve ikram olarak Musa'nın kitabı vardır. O'na işte bunlar inanırlar. Hangi kesim onu görmezlikten gelirse
varıp kalacağı yer ateştir. Ondan şüphen olmasın. O, senin Rabbinden gelen bir gerçektir ama insanların çoğu
ona inanmazlar.

(Hud 11/18)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ
هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

Bir yalanı Allah'a atfedenden daha yanlış kimdir? Onlar Rablerinin huzuruna çıkarılacaklar ve şahitler şöyle
diyeceklerdir: "İşte bunlar, Rableri karşısında yalana sarılanlardır." Bilin ki Allah, bu yanlış yapanları dışlar.

(Ahkaf 46/13)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

“Rabbimiz Allah’tır.” deyip doğru davrananlar, ne bir korku duyar ne de üzülürler.

(Enam 6/48)

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Biz elçileri yalnız birer müjdecî ve uyarıcı olarak göndermişizdir. Onlara inanıp güvenen ve kendini düzeltenler artık ne bir korku duyar ne de üzülürler.

(Enbiya 21/101)

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ

Yaptıklarının en güzeli ile karşılaşma sözü verilenler ise cehennemden uzak tutulacaklardır.

(Enbiya 21/102)

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ

Cehennemin hışırtısını bile duymayacak, onlar da canlarının çektiği nimetler içinde ölümsüz olacaklardır.

(Enbiya 21/103)

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَرَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

O en büyük korku bile onları üzmeyecek, onları Melekler karşılayarak: “İşte size söz verilen gün bugündür.” diyeceklerdir.

(Fussilet 41/30)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا
وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

“Rabbimiz Allah’tır.” deyip doğru davrananlara, melekler inerek şöyle derler: “Korkmayın, kaygılanmayın; size söz verilen Cennet’le sevinin.”

(Fussilet 41/31)

نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ

“Biz, dünya hayatında sizin yakın dostlarınızдық, Ahirette de öyle olacaktır. Burada gönlünüzün çektiği her şey sizindir. Olmasını arzuladığınız şeyler de sizindir.”

(Ahkaf 46/14)

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İşte Cennet ahalisi onlardır; yaptıkları işlere karşılık orada ölümsüz olacaklardır.

(Ahkaf 46/15)

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي اتَّبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

Biz insana, ana babasına iyi davranma görevi yükledik. Anası onu zahmetle taşımış ve zahmetle doğurmuştur. Onu taşımasıyla süten kesmesi otuz ay sürer. Ne zaman ki güçlü ve kuvvetli haline gelir ve kırk yaşına da erişirse der ki: “Ey Rabbim! Fırsat ver de bana ve ana babama verdiğin nimetlere karşılık görevlerimi yerine getireyim. Razi olacağın iyi işler yapayım. Soyumdan gelenleri de benim için iyi evlatlar eyle. Ben sana döndüm, sana tam teslim olan Müslümanlardanım.”

(İsra 17/23)

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

Rabbin kararını vermiştir; O’ndan başkasına kulluk etmeyeceksiniz ve anaya babaya iyilikte bulunacaksınız! Onlardan biri ya da ikisi yanında ihtiyarlayacak olursa onlara “Of!” bile deme ve ilgisiz davranma! İkisine de saygı dolu sözler söyle.

(İsra 17/24)

وَإِخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

Onları merhamet kanatlarının altına al. De ki: “Rabbim! Küçükken onlar beni nasıl büyütüp yetiştirdilerse Sen de onlara o şekilde iyilik ve ikramda bulun.”

(İbrahim 14/41)

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

Rabbimiz! Hesap görüleceği gün beni, anamı, babamı ve bütün inanıp güvenenleri bağışla.”

(Lokman 31/14)

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي
وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ

Biz insana, ana ve babasına karşı görev yükledik; anası onu, üst üste gelen güçlüklerle taşımıştır. Sütten kesilmesi iki yıl içindedir. Ey insan! Hem bana, hem de anana ve babana olan şükran borcunu öde. Dönüşünüz banadır.

(Ahkaf 46/16)

أُولَئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ

وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

İşte bunlar, kendilerine verilen söz gereği, kabahatlerine bakmayıp yaptıklarının en güzelini esas alarak Cennet ahalişi arasına soktuğumuz kimselerdir.

(Nisa 4/31)

إِنْ تَجَنَّبُوا كِبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا

Size konan yasakların büyüklerinden kaçınırsanız kabahatlerinizi örter, sizi şerefli bir yere yerleştiririz.

(Tevbe 9/121)

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ
أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Allah onlara, yaptıklarından daha güzeliyle karşılık versin diye küçük-büyük yaptıkları her harcama ve aşır geçtikleri her vadi mutlaka kayda geçirilmektedir.

(Nahl 16/96)

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ **وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ**

Sizin yanınızda olanlar tükenir, Allah'ın yanında olanlar ise kalıcıdır. Sabredenlerin ödülünü, kesinlikle yaptıklarının en güzeline göre veririz.

(Nahl 16/97)

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً **وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ**

Erkek olsun, kadın olsun, kim inanıp güvenerek iyi iş yaparsa ona mutlaka güzel bir hayat yaşatırız. Ödüllerini de kesinlikle yaptıklarının en güzeline göre veririz.

(Ankebut 29/7)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ **وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ**

İnanmış ve iyi işler yapmış olanların kötülüklerini elbette örteceğiz. Elbette onları yaptıklarının en güzeli ile ödüllendireceğiz.

(Zümer 39/33)

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ **أُوْلَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ**

Doğru bir niyetle gelen ve doğruya doğru diyenler var ya işte kendilerini yanlıştan koruyanlar onlardır.

(Zümer 39/34)

لَهُمْ مَا يَشَاؤُونَ **عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاُ الْمُحْسِنِينَ**

Rableri katında, beğendikleri her şey onlarıdır. İşte güzel davrananların alacağı karşılık budur.

(Zümer 39/35)

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا **وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ**

Bu, işledikleri kötü şeyleri Allah'ın örtmesi ve onları, yaptıklarının en güzeliyle ödüllendirmesi içindir.

(Ahkaf 46/17)

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا
يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِينَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Anasına, babasına şöyle diyen de vardır: “Yazık size! Tekrar diriltilmekle mi korkutuyorsunuz? Benden önce nice nesiller öldü de ne oldu?”. Onlar ise, yardım ve destek için Allah’a yalvararak evladına: “Sana yazık oluyor; artık inan. Allah’ın verdiği söz doğrudur!” derler. Ama o, şöyle der: “Bu olsa olsa eskilerin masalları olur.”

(Ahkaf 46/18)

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا
خَاسِرِينَ

Bu gibiler, daha önce gelip geçmiş insan ve cin toplumlari içinden şu sözü hak edenlerdir:
“Onlar kaybetmişlerdir.”

(Hud 11/42)

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ
مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ

Gemi, dağlar gibi bir dalganın içinde, onları sürüklüyordu. Nuh, kenarda duran oğluna seslendi: “Yavrucuğum, bizimle birlikte bin de ayetleri görmezlikten gelenlerle beraber olma.”

(Hud 11/43)

قَالَ سَاوِيَ إِلَى جِبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ
وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ

Dedi ki: “Bir dağa sığınacağım, beni sudan kurtarır.” Nuh dedi ki: “Bugün Allah’ın emrinden koruyacak hiçbir şey yoktur, O’nun ikram ettikleri başka.” Aralarına bir dalga girdi ve o da boğulanlara karışıp gitti.

(Ahkaf 46/19)

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيهِمْ أَعْمَالُهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Herkesin yaptıkları işlere göre alacağı dereceler vardır. Bu, yaptıklarının tam karşılığını vermek içindir. Kimseye haksızlık yapılmayacaktır.

(Enam 6/132)

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

Herkesin yaptığına göre aldığı dereceler vardır. Rabbin onların yaptıklarından habersiz değildir.

(İsra 17/19)

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا

Kim de ilerisini ister ve inanarak onun için gereği gibi çalışırsa, işte bunların çalışması teşekkürle değer.

(İsra 17/20)

كُلًّا نُمِدُّهُمُ الْهُدَى وَهُوَ الْهُدَى مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا

Bunlardan her birine; hem onlara hem de öbürlerine, Rabbinin ikramından da veririz. Rabbinin ikramı kısıtlanmış değildir.

(İsra 17/21)

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

Onlardan birini diğerine nasıl üstün kıldığımıza bak. Şurası kesin ki Ahiretteki dereceler daha büyük, üstünlükler daha belirgin olacaktır.

(Ahkaf 46/20)

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدَهَبْتُمْ طَبِيبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْرَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

O ateşin karşısına getirildikleri gün, ayetleri görmezlikten gelen kâfirlere şöyle denir: “Siz bütün zevklerinizi dünyada yaşarken tükettiniz. Onların keyfini sürdünüz. Yeryüzünde haksız yere büyüklenmenize ve yoldan çıkmanıza karşılık bugün alçaltıcı bir azapla cezalandırılacaksınız.”

(Şura 42/20)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ

Kim ahiret için yatırım yapmak isterse onun yatırımına katkıda bulunuruz. Kim de dünya için yatırım yapmak isterse, ona da onun gelirinden veririz ama onun ahirette alacağı bir şey kalmaz.

(Rum 30/7)

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ

Bütün bildikleri dünya hayatının görüntüsüdür. Onlar Ahireti dikkate almazlar. İlgi duymazlar.

(Mümin 40/75)

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ

Başınıza gelen bu şeyler, yaşadığınız yerde hak etmediğiniz zevkleri tatmanıza ve böbürlenmenize karşılıktır.

(Mümin 40/76)

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ

“Cehennem kapılarından, bir daha çıkmamak üzere girin! Kendini büyük görenlerin yeri ne kötüymüş!”

(Ahkaf 46/21)

وَأَنْكُرُ آخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النَّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا

تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Ad halkından olan Hud'u da anlat; Ahkaf'ta halkını uyarmıştı. Aslında ondan önce de sonra da nice uyarıcılar gelip geçti. Hud şöyle demişti: “Allah'tan başkasına kul olmayın. Bir gün büyük bir azabın altında kalmanızdan korkuyorum.”

(Şuara 26/123)

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ

Ad halkı da elçilerini yalancı yerine koydu.

(Şuara 26/124)

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ

Bir gün soydaşları Hud onlara “Allah’tan çekinmez misiniz!” dedi.

(Şuara 26/125)

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

Ben sizin güveneceğiniz bir elçiyim.

(Şuara 26/126)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Artık Allah’tan çekinin ve sözümü dinleyin.

(Şuara 26/127)

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu iş için sizden ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan sadece alemlerin Rabbidir.

(Şuara 26/128)

أَتَنْبُونَنَا بِكُلِّ رِيحٍ آيَةً تَعْبَثُونَ

Siz her tepeye bir anıt dikip boş işlerle uğraşıyorsunuz değil mi?

(Şuara 26/129)

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

Belki ölümsüzleşirsiniz diye yapıların sağlam olmasını da ilke edinmişsiniz.

(Şuara 26/130)

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ

Bir şeye yapışınca da zorbalar gibi yapışıyorsunuz.

(Şuara 26/131)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Artık Allah’tan çekinin de sözümü dinleyin.

(Şuara 26/132)

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ

Sizin de bildiğiniz gibi size destek verenden çekinin

(Şuara 26/133)

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ

O sizi küçük ve büyük baş hayvanlar ve oğullarla.

(Şuara 26/134)

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

Bahçeler ve pınarlarla desteklemiştir.

(Şuara 26/135)

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Ben sizin adınıza o büyük günün azabından korkuyorum.”

(Ahkaf 46/22)

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنِ الْهَيْتِ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

“Sen bizi ilahlarımızdan çevirmeye mi geldin? Söylediğin doğruysa tehdidini hemen yerine getir!” dediler.

(Araf 7/70)

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Dediler ki: “Şimdi sen bize, sadece Allah’a kulluk edelim ve atalarımızın kulluk ettikleri şeyleri bırakalım diye mi geldin? Doğru sözlülerdensen bizi tehdit ettiğin şeyi getir bakalım!”

(Araf 7/71)

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتَجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَضِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

Hûd dedi ki: “Rabbinizden üzerinize bir pislğin ve bir öfkenin gelmesi kesinleştii. Siz benimle, Allah’ın, haklarında hiçbir delil indirmediği, isimlerini sizin ve atalarınızın taktığı şeyler konusunda mı tartışıyorsunuz? Öyleyse bekleyin; ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.”

(Ahkaf 46/23)

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

“Onun vaktini sadece Allah’ın kendisi bilir. Ben elçilik görevimi yerine getiriyorum. Ama görüyorum ki siz, size verilen değeri bilmeyen bir topluluksunuz.” Dedi.

(Ahkaf 46/24)

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالَوا هَذَا عَارِضٌ مُمְطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ
رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

Bütün ufku saran afetin vadilerine yöneldiğini görünce, “Bu bize yağmur getiren bulut kütleli.” dediler. Hayır! O, hemen gelmesini istediğiniz afettir. İçinde acıklı bir azabı barındıran rüzgârdır.

(Tur 52/44)

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ

Gökten bir kütle düştüğünü görseler, “Bulut kümesi” derler!

(Tur 52/45)

فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

Onları kendi başlarına bırak; cezaya çarptırılacakları güne kadar böyle gitsin.

(Kamer 54/19)

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ

Her şeyin ters gittiği bir günde üstlerine çok sert bir fırtına göndermiştik.

(Kamer 54/20)

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلِ مُنْقَعِرٍ

İnsanları, sökülmüş hurma kütükleri gibi kaldırıp atıyordu.

(Ahkaf 46/25)

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَاكِينُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ

الْمُجْرِمِينَ

Rabbinin emriyle evlerin içine girecek, her şeyi kökünden sökecektir. Sabaha erdiklerinde evlerinden başka görünen bir şey kalmamıştı. Biz suçlular topluluğunu böyle cezalandırırız.

(Hakka 69/6)

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

Ad ise uğultulu, azgın bir kasırga ile etkisizleştirilmişti.

(Hakka 69/7)

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَازِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ
نَخْلِ خَاوِيَةٍ

Allah rüzgarı, her şeyi silip süpürecek şekilde yedi gece, sekiz gün üzerlerine saldı. O gün orada olsaydın bütün halkı yere serilmiş halde görürdün; içi boşalmış hurma kütükleri gibiydiler.

(Hakka 69/8)

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ

Onlardan kalma bir kimseyi görebilir misin?

(Ahkaf 46/26)

وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِن مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَآفِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ
سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا آفِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Aslında onları, size vermediğimiz imkânlarla donatmıştık. Dinleyecek kulakları, basiretli gözleri ve karar verecek yürekleri de vardı. Ayetlerimiz karşısında bile bile yalana sarıldıkları için ne kulakları, ne gözleri ne de yürekleri işe yaradı. Hafife aldıkları başlarına geldi.

(Araf 7/179)

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا
يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْعَافُونَ

Cinlerin ve insanların çoğunu sanki Cehennem odunu olsunlar diye yetiştirdik. Onların da kalpleri vardır ama kavramazlar, gözleri de vardır ama ilerisini görmezler, kulakları da vardır ama dinlemezler. Onlar büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar gibidirler. Aslında daha düşük seviyededirler. Onlar tam bir gaflet içindedirler.

(Secde 32/7)

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ

Yarattığı her şeyi güzel yaratan ve o insanı yaratmaya çamurdan başlayan O'dur.

(Secde 32/8)

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ

Sonra onun soyunu bir özden; zayıf bir sudan yaratmıştır.

(Secde 32/9)

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

Sonra dengesini kurmuş ve ona ruhundan üflemiş; size dinleme, ileri görüşlü olma yeteneği ve gönüller vermiştir. Ne kadar az değerlendiriyorsunuz!

(İnsan 76/2)

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

Biz insanı, çok karışımı döllemiş yumurtadan yarattık. Yıpratıcı bir imtihandan geçireceğiz; o nedenle onu dinleyen ve gören bir varlık haline getirdik.

(İnsan 76/3)

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

Ona doğru yolu gösterdik; ister görevini yapar, isterse o yolu görmezlikten gelir, kâfir olur.

(Ahkaf 46/27)

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Çevrenizdeki nice kentleri de etkisizleştirmişizdir. Hâlbuki yanlışlarından dönsünler diye onlara ayetlerimizi değişik biçimlerde anlatmıştık.

(Enam 6/126)

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Biz âyetlerimizi, bilgisini kullanan bir topluluk için ayrıntılı olarak açıklamışızdır.

(İsra 17/15)

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا

Kim yola gelirse kendi yararına gelir, kim de yoldan çıkarsa kendi zararına çıkar. Kimse kimsenin yükünü çekmez. Biz bir elçi göndermeden azap etmeyiz.

(İsra 17/16)

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا

Bir kenti yaşanmaz hale getirmek istersek önce oranın ileri gelenlerine emirlerimizi ulaştırırız. Onlar, orada yoldan çıkarlar ve cezanın şartları olgunlaşır. Sonra orayı yerle bir ederiz.

(Hac 22/45)

فَكَأَيُّ مَن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَبُرُّ مُعْتَلَّةً وَقَصِرَ
مَشِيدٍ

Biz nice kenti yanlış yapırlarken etkisiz hale getirmişizdir. Onlara, devrilmiş direkleri üzerine çökmüş, bir kör kuyu ve sağlam bir köşk kalmıştır.

(Hac 22/46)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا
تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

Yeryüzünü gezip dolaşmadılar mı ki kalpleri, akıllarıyla birlikte çalıştıracakları, kulakları da söz dinleyecekleri hale gelsin. Şu bir gerçek ki, gözler kör olmaz ama göğüslerdeki kalpler kör olur.

(Kasas 28/59)

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَّهَاتِ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا
مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

Senin Rabbin, kendilerine âyetlerini okuyacak bir elçiyi merkezlerine göndermeden hiçbir yeri etkisizleştirmez. Etkisizleştirdiği kentler, sadece halkı yanlışlar içinde olanlardır.

(Ahkaf 46/28)

فَلَوْلَا نَصْرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ

Kendilerine daha yakın görerek, Allah ile aralarına koydukları ilahları onlara yardım etseydi ya! Ama hiçbiri ortaya çıkmadı. Başlarına gelen, yanlış yollarının ve yaptıkları iftiranın sonucudur.

(Araf 7/197)

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

Allah ile aranızda koyup yardıma çağırıldıklarınız; size yardım etmek şöyle dursun, kendilerine bile yardım edemezler.

(Sebe 34/22)

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ

De ki, Allah'a yakın sandıklarınıza; göklerde ve yerde zerre kadar hakimiyeti olmayanlara yalvaracaksınız yalvarım. Onların bu iki yerde ne bir ortaklıkları ne de Allah'ın onlardan bir destekçisi vardır.

(Mümin 40/84)

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ

Şiddetli azabımızı görünce şöyle dediler: "Allah'ın birliğine inandık; O'na ortak saydıklarımızı tanımıyoruz."

(Mümin 40/85)

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ

Şiddetli azabımızı gördükleri zaman inanmalarının onlara faydası olmadı. Bu, Allah'ın kulları hakkında, öteden beri yürürlükte olan yasaıdır. Kendilerini doğrulara kapatan kâfirler işte o zaman kaybederler.

(Ahkaf 46/29)

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِنَ الْجِنَّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

Bir gün, cinlerden bir kaçı Kur'an'ı dinlesinler diye sana yönlendirmiştik. Onu dinlerken birbirlerine: "Susun!" dediler. Okuma bitince uyararak geri topluluklarına döndüler.

(Ahkaf 46/30)

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ

"Ey Halkımız! Musa'dan sonra indirilmiş bir kitap dinledik. Kendinden önceki kitapları da tasdik ediyor. Gerçekleri ve doğru yolu gösteriyor."

(Cin 72/1)

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

De ki: “Bana şunlar vahyedildi: Cinlerin bir kısmı beni dinlemiş ve şöyle demişler: Biz hayranlık uyandıran bir Kur’an, dinledik.

(Cin 72/2)

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

Olgunlaşmanın yolunu gösteriyor. Ona inanıp güvendik; artık kimseyi Rabbimize ortak sayamayız.

(Cin 72/3)

وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

Rabbimiz çok yücedir; ne bir eş ne de bir çocuk edinmiştir.”.

(Cin 72/4)

وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

Bizim akılsız da meğer Allah’a karşı gerçek dışı konuşmalar yapıyormuş

(Cin 72/5)

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

Biz sanıyorduk ki insanlar ve cinler, Allah’a karşı yalan söyleyemezler.

(Cin 72/6)

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

Aslında insanlardan bazı adamlar, cinlerden bazı adamlara sığınıyor; bu da onların azgınlıklarını artırıyor.

(Cin 72/7)

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

Onlar da sizin sandığınız gibi, Allah’ın artık kimseyi elçi göndermeyeceğini sanmışlar.

(Ahkaf 46/31)

يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

“Ey halkımız! Allah’a çağırın kişiye olumlu cevap verin ve ona inanıp güvenin ki Allah, günahlarınızı bağışlasın; sizi acıklı bir azaptan korusun.”

(Al-i İmran 3/31)

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

De ki "Allah'ı seviyorsanız beni takip edin ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Bağışlaması çok, iyiliği bol olan Allah'tır."

(Ahzab 33/70)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

Ey inanmış kimseler! Allah'tan çekinin ve doğru söz söyleyin

(Ahzab 33/71)

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

O zaman Allah, işlerinizi düzeltir ve günahlarınızı bağışlar. Kim Allah'a ve Elçisine boyun eğerse büyük bir kurtuluşa ermiş olur.

(Hadid 57/28)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Ey inanıp güvenenler! Allah'tan çekinerek kendinizi koruyun ve O'nun elçisine tam güvenin ki size ikramından iki pay versin, içinde yürüyeceğiniz bir nur oluştursun ve sizin durumunuzu düzelsin. Allah bağışlar ve ikramı boldur.

(Ahkaf 46/32)

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

“Ama kim, Allah’a çağırın kişiye olumlu cevap vermezse bu topraklarda onun elinden kurtulamaz. Allah ile arasına girecek dostları da olmaz. Böyleleri açık bir sapıklık içindedirler.”

(İsra 17/76)

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُوا مِنْ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوا مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلًا

Seni bu topraklardan çıkarmak için yerinden oynatmak üzereler. Çıkarırlarsa senden sonra burada fazla kalamazlar.

(İsra 17/77)

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا

Senden önce gönderdiğimiz elçilere uygulanan kanun budur. Bizim kanunumuzda bir değişiklik bulamazsın.

(Nur 24/54)

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

De ki: “Allah’a gönüllü olarak boyun eğin, Elçisine gönüllü boyun eğin Eğer yüz çevirirseniz bilin ki ona yüklenen onun sorumluluğu, size yüklenen de sizin sorumluluğunuzdur. Ona gönüllü olarak boyun eğerseniz yola gelmiş olursunuz. Elçinin görevi, açık bir tebliğden ibarettir.

(Nur 24/55)

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“Allah’ın, içinizden inanan ve iyi iş yapanlara sözü vardır; öncekilere verdiği gibi o yeri de kesinlikle onlara verecek, razı olduğu dini onlar için kökleştirecek ve korkularının ardından onları güvene kavuşturacaktır. Onlar bana kulluk eder, bir şeyi ortak koşmazlar. Bundan sonra da kendini doğrulara kapatanlar olursa yoldan çıkmış olurlar.”

(Nur 24/56)

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Namazı düzgün ve sürekli kılın, zekâtı verin ve Elçiye gönüllü olarak boyun eğin ki iyilik bulasınız.

(Nur 24/57)

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوِيَهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Kafirlik edenler, bu topraklarda sakın müminleri aciz bırakacaklarını hesap etmesinler. Onların dönecekleri yer o ateştir. Ne kötü hale gelmektir o!

(Ahkaf 46/33)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْزِبْ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ

يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Gökleri ve yeri yaratan, yaratırken de yorgunluk duymamış olan Allah'ın, ölüleri diriltmenin ölçüsünü koyabileceğini göremediler mi? Evet o, her şeye bir ölçü koymuştur.

(İsra 17/99)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَاَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا

Bunlar hiç düşünmediler mi ki gökleri ve yeri yaratan Allah'ın, onların dengini yaratmaya da gücü yeter. Hem onlar için, geleceğinde şüphe olmayan bir ecel de belirlemiştir. Yanlışlar içindeki bu kimseler, ayetleri gizleme dışında her şeye direnç gösterirler.

(Yasin 36/81)

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

Gökleri ve yeri yaratan, onlar gibisini yaratmanın ölçüsünü koyamaz mı? Koymuştur elbette! O, her şeyi bilen yaratıcıdır.

(Yasin 36/82)

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Bir şeyi irade ettiğinde yaptığı tek şey 'Ol!' demesidir sonra o şey oluşur.

(Yasin 36/83)

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Her şeyin yönetimini elinde tutan Allah'ın bir eksiği yoktur. Hepiniz O'nun huzuruna çıkarılacaksınız.

(Şura 42/29)

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

Göklerin, yerin ve her ikisinde yayılmış hareketli canlıların yaratılması Allah'ın âyetlerindedir. Şartlarını oluşturduğunda onları bir araya toplamanın ölçüsünü de koymuştur.

(Kaf 50/15)

أَفَعِيبْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ

İlk yaratma bizi yormuş mu? Aslında onlar, yeniden yaratılış konusunu kapatmaya çalışıyorlar.

(Kamer 54/49)

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

Biz, yarattığımız her şeyi bir ölçüye göre yaratırız.

(Kaf 50/38)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ

Gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları tam altı günde yarattık; Bize bir sıkıntısı olmadı.

(Ahkaf 46/34)

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Ateşle yüzleştirildikleri gün, ayetleri görmezlikten gelenlere şöyle denecek: “Cehennem gerçekmiş değil mi?”. “Evet, Rabbimize yemin olsun ki gerçekmiş.” diye cevap verecekler. Allah da “Ayetleri görmezlikten gelmenize karşılık tadın şu azabı.” diye karşılık verecek.

(Enam 6/30)

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Onları bir görecek olsan, huzura çıkarıldıkları gün Rableri onlara: “Nasıl? Tekrar dirilmek gerçek değil miymiş?” diyecek, onlar da: “Rabbimize ant olsun ki gerçekmiş.” diye cevap vereceklerdir. Bunun üzerine Rableri: “Görmezlikten gelmenize karşılık azabı tadın.” diyecektir.

(Araf 7/44)

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا
وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَإِنَّ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

Cennet ahalisi, cehennem ahalisine şöyle seslenir: “Rabbimizin bize verdiği sözün gerçek olduğunu gördük. Rabbinizin size verdiği sözün gerçek olduğunu siz de gördünüz değil mi?” “Evet!” derler. Aralarında bir tellâl şöyle haykırır: “Allah yanlış yapan o kimseleri dışlasın!”

(Ahkaf 46/35)

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَرْشِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا
يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ

Kararlı davranan elçiler nasıl sabrettiyse sen de öyle sabret. Onlar için aceleci olma. Tehdit edildikleri azabı görecekleri gün, sanki dünyada gündüzün bir saati kadar kaldıklarını sanacaklar. Bu bir bildiridir. Yoldan çıkan topluluktan başka kim, bütün beklentilerinden yoksun bırakılır?

(Enam 6/34)

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرْنَا وَلَا
مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبَائِ الْمُرْسَلِينَ

Senden önce nice elçiler yalancı yerine kondu. Yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine rağmen sabrettiler. Nihayet yardımımız ulaştı. Allah'ın sözlerini kimse değiştirebilecek değildir. İşte o elçilerin haberinden bir kısmı sana da gelmiş oldu.

(Yunus 10/45)

وَيَوْمَ يُحْشَرُ هُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِإِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

Onları bir araya toplayacağı gün sanki dünyada sadece, gündüz vakti tanışmayla geçen kısa bir süre kadar kalmış gibi olurlar. Allah ile karşılaşmayı yalan sayanlar kaybetmişlerdir. Onlar yola gelmiş değillerdir.

(Hac 22/47)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ

Allah, sözünden asla caymadığı halde, onlar senden azabın çabuklaştırılmasını istiyorlar. Hâlbuki Rabbinin katındaki bir gün sizin sayınızla bin yıl gibidir.

(Hac 22/48)

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ

Yanlışlar içinde oldukları halde nice kentlere, önce süre tanıdım sonra da onları kısı kıvrak yakaladım. Dönüş banadır.
